

ת"ד 8195/06/18 - מדינת ישראל נגד יעיש חיים וייצמן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 8195-06-18 מדינת ישראל נ' וייצמן

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יעיש חיים וייצמן

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כתוצאה ממנה נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הנהג המעורב חבלה של ממש בדמות שבר באצבע כף ימין וכן נחבל הנאשם עצמו בחבלות של ממש בדמות פציעה רב מערכתית מורכבת.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יוטלו על הנאשם העונשים הבאים: 8 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות חלף קנס. מקור ההסדר בעברו התעבורתי המקל של הנאשם, בנסיבות קרות העבירה, שכן הנאשם הוא זה שנחבל חבלות קשות בתאונה ובנסיבות אישיות.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

עיון בכתב האישום מעלה כי הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות, שעה שפנה שמאלה, לא נתן זכות קדימה לרכב המעורב שהגיע מולו וגרם לתאונת דרכים.

הנאשם הפר חובת זהירות כללית, להבדיל מהפרת חובה על פי תמרור והספיק לחצות נתיב שלם עד שאירעה התאונה.

מעיון בחקירת הנהג המעורב עולה, כי נסע נסיעה רגילה במהירות 90 קמ"ש לערך וכי הבחין ברכב הנאשם כ-40 מטרים לפני הפגיעה וכל שנותר לו לעשות הוא רק לבלום.

מעדות מר נועם רדעי, אשר נסע ברכב מאחורי רכבו של הנאשם, עולה כי שניה לאחר שרכבו של הנאשם פנה לתוך הצומת, ארעה התאונה. עוד העריך, כי רכבו של הנהג המעורב היה במרחק של

כ- 20 מטר מרכבו של הנאשם.

עיון בחוות דעת הבוחן לא מגלה ממצאים באשר לרמת רשלנות הנאשם, כמו גם לא נבחנה מהירות נסיעת הרכבים.

בהתאם לסעיף 65 לתקנות התעבורה:

"לא יכנס נוהג רכב לצומת או למפגש מסילת ברזל אלא אם ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה, גם אם תמרור הכוונה (רמזור) מתיר כניסה לצומת או למפגש כאמור".

המדובר בחובה שחלה גם על הנאשם וגם על הנהג המעורב בכניסה לצומת ואין מספיק פרטים בכדי לקבוע הפרת חובה זו.

אין עדויות באשר למהירות המדוייקת בה נסעו הצדדים, אולם, מחומר הראיות עולה כי הנאשם אך התחיל את הפנייה שמאלה, דבר המעיד על מהירות נסיעה נמוכה, שעה שהנהג המעורב נהג

90 קמ"ש לערך ויכול והיה מדובר בהפרת חובת האטה, אולם גם את זאת אי אפשר לקבוע.

זאת ועוד, הנאשם הספיק לחצות נתיב שלם לפני שארעה התאונה, דבר המעלה את הסבירות כי אם הנהג המעורב היה מבחין בנאשם מבעוד מועד, יכול והתאונה הייתה נמנעת.

הופיע בפניי נאשם נורמטיבי אשר הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה, בהמלצת בית משפט ולצורכי ההליך ההפלילי בלבד.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לנכון לזקוף לזכותו את עברו התעבורתי המקל על פני וותק הנהיגה: הנאשם אחוז ברישיון נהיגה משנת 1992, לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2006. מדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו, ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה וכי מדובר במעידה חד פעמית ובאירוע שלא מאפיין את נהיגתו.

מעיון במסמכים הרפואיים בתיק, עולה כי הנאשם הוא זה שנחבל חבלות קשות ועבר טיפולים אינטנסיביים ושיקום ארוך וכי במסמך הרפואי של הנהג המעורב עלה רושם של שבר באצבע כף יד ימין ללא תזוזה, אשר טופל בחבישה והוא שוחרר למנוחה בת 3 ימים.

מצאתי לזקוף לזכות הנאשם גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

החבלות הקשות שנגרמו לנאשם עצמו כתוצאה ישירה מביצוע העבירות, הן בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה עצמה, אשר משפיעות על קביעת העונש ההולם.

במאזן השיקולים ובהתחשב במחיר שהנאשם שילם ועדיין משלם בבריאותו ובגופו על העבירות אותן ביצע, אני סבורה כי ההסדר ראוי ולכן אכבדו.

התרשמתי שמדובר באדם נורמטיבי, אשר הבין את חומרת העבירות בהן הורשע ואשר נענש בידי שמיים מעצם פציעתו בתאונה והכאב והסבל שנגרמו לו בעקבותיה. עוד התחשבתי בעובדה שמדובר באירוע תאונתי משנת 2016 וכי הנאשם לא נהג חודשים רבים, משך החלמתו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי המקל, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים מהיום ללא צורך בהפקדה. מזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

נלקחה בחשבון תקופת ריצוי הפסילה במסגרת תיק זה.

2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית ע"ס 1,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על כתב ההתחייבות בתוך 60 יום מהיום באמצעות עו"ד או באמצעות מזכירות בית-המשפט לתעבורה.

במידה ולא יחתום - יאסר למשך יום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

11.9.19